

D. N.

5/2 1949

Skandinavisk politik i rysk propaganda

Inför den rysk-norska notväxlingen är det skäl att erinra om den bild av de skandinaviska ländernas utrikespolitik som ges i rysk press och rysk radio. Inte för att denna bild kan antas motsvara de ryska härskarnas uppfattning; så illa informerade får dessa härskare inte förutsättas vara. Men därför att denna bild är den de vill sprida bland den ryska allmänheten och som alltså anses tjänlig för maktavarnas syften.

I största korthet kan den ryska propagandan kännetecknas på så sätt att de skandinaviska staterna, hur de än beter sig, förklaras vara inställda på att tjäna den amerikanska imperialismens syften mot Ryssland. Dessa stater påstås härvid vara styrda av reaktionära krafter; till dem räknas numera som bekant även socialdemokraterna. Mot de reaktionära krafterna står de framstegsvänliga (kommunisterna) som egentligen har de breda massorna bakom sig, ehuru dessa vilseleds av de Amerikastyrda reaktionärernas lögnar och finter.

Några exempel. Den artikel i United Nations World som i tidskriften tillskrevs general Jung — trots att denne icke haft någon befattning med artikeln — spelar en stor roll som bevismaterial mot Sverige över huvud och den svenska offici-

cerskåren i synnerhet. "Som bekant förklarade general Jung nyligen för amerikanerna att han var beredd att till deras förfogande ställa baser, från vilka de plötsligt skulle kunna angripa fienden", heter det i radion den 5 januari. Följande dag upptogs ånyo detta tema: "Detta uttalande (av Jung) är ingalunda någon tillfällighet och vittnar om att i de högre militära kretsarna i Sverige finns aktiva anhängare av att landet förvandlas till ett militärt uppmarschområde åt de nya pretendenterna på världsherraväldet." Novoje Vremja gick den 14 januari än längre. Artikeln betecknas som "en öppen maning till krig" och den svenska generalstaben sägs bedriva "propaganda för ett aggressivt krig mot Sovjetunionen". Dels förfalskas alltså artikeln i fråga, dels påstås utan vidare att general Jung skrivit den. Den svenske överbefälhavaren har visserligen, enligt den citerade tidningen, tvungits att "skyndsamt slå till reträtt" och att komma "med krystade förklaringar" om författarskapet, men United Nations World har beslagit honom med lögn. Att hr Jung sagt sig inte ha skrivit artikeln blir alltså en ytterligare belastning för honom; han är inte bara en krigshetsare, utan en listig och lögnaktig krigshetsare.

Alla redogörelser för skandinaviska debatter och förhandlingar är av samma typ. Om man samverkar med USA, är det uppenbart att man öppet förbereder krig, om man ställer sig neutral, är det uppenbart att man i hemlighet förbereder krig. En anslutning till Atlantunionen "har inte till syfte att förbereda ett försvar", enligt radion den 12 januari. "Den syftar tvärtom till offensiva krigsoperationer med nordiska baser som utgångspunkt... De härskande kretsarna i Norge har för avsikt att helt sätta landet i tjänst hos dem som orga-

niserar ett aggressivt krigsblock riktat mot Sovjetunionen och folkdemokratiens länder." Ett skandinaviskt förbund med neutraliteten som riktpunkt utdöms emellertid på alldeles samma sätt. Om ett sådant förbund komme till stånd, vore det blott ett medel "att föra den allmänna opinionen i de skandinaviska länderna bakom ljustet" (radion den 15 januari), i realiteten vore det "ett bihang" till Atlantblocket (radion den 17 januari). Ja, även en isolerad svensk neutralitet betraktas med samma misstänksamhet. Exempelvis den 16 januari anfördes i radio att Sverige höll på att rusta upp med engelsk och amerikansk hjälp samtidigt som det levererade väldiga bidrag till västmakternas upprustning; detta visade att Sverige var på väg att inlemmas i västblocket.

Den ryska propagandan klargör åtminstone en sak: att en

stat blott genom anslutning till östblocket och absolut lydaktighet inom detta block kan klara sig från beskyllningen för krigshets. Dag efter dag får vi för övrigt denna propaganda serverad i Sverige; den kommunistiska pressen och de ryska pro-

pagandaorganen innehåller tanke för tanke, fras för fras alldeles detsamma. Representanter för denna riktning återfinns — det bör ihågkommas — enligt socialdemokratisk önskan i ledningen av Stockholms polis och Stockholms hemvärn.